

Лицемѣренъ другарь.

Висѣло на клонче младо зелено орѣхче, Нему било мѣчно да стои затворено все въ зелената си корица, та взело да дири весели другари.

Веднажъ при орѣхчето дошло едно рунтаво червейче и го поздравило учтиво, па зело да му говори тия думи:

— Защо висишъ на това клонче, мило орѣхче? Пустни ме, моля ти се на гости, за да ти стана другарь. Двамката ще живѣемъ братски: ще ти разказвамъ забавителни приказки, ще ти пѣя весели пѣсни и всѣкой ще ни завижда на веселия другарски животъ. Чули това братята на орѣхчето, които висѣли на близкитѣ клоне и му казали:

— Не се мамй да пустнешъ на гости този немирень скитникъ, защото въ думитѣ му се крие опасна измама. Отъ него ти не ще спечелишъ нищо добро, а ще си изгубишъ живота.

— Не ми сѣ потрѣбни вашитѣ съвѣти, казало орѣхчето горделиво, дрѣжте ги за себе си.

Пустнало слѣдъ това червейчето да се покачи на зелената му корица. То се запѣтило право при опашчицата на орѣхчето и почнало да дѣлбае дупчица къмъ вѣрѣшността му. Скоро се промѣкнало въ срѣдата на орѣхчето и взело да гризе немилостиво бѣлата му ядка.

Тогавя орѣхчето взело да жѣлтѣе и да гние. А въ това вѣрме червейчето расло въ него и взело да пѣе: